

pełne wydanie periodyku na stronie
<http://www.sp5pabianice.szkoly.lodz.pl/>

Witajcie w nowym roku!

Za chwilę koniec pierwszego semestru, a co za tym idzie podsumowanie naszej kilkumiesięcznej pracy. Bardzo jestem ciekawa czy stać Was na uczciwą samoocenę. Jestem ciekawa, czy z czystym sumieniem możecie

powiedzieć - tak zrobiłem (zrobiłam) wszystko co w mojej mocy, aby dobrze wykorzystać czas dany mi na beztrudne dzieciństwo, sumiennie wypełniałem obowiązki ucznia, byłem grzeczny, kulturalny, koleżeński. Postarajcie się o chwilę refleksji i zastanówcie się z czego do końca nie jesteście zadowoleni, co wymaga poprawy, a co Wam się w tym semestrze udało i stanowi Wasz osobisty sukces. Corocznie o tej porze (początek roku sprzyja

podejmowaniu nowych wyzwań) namawiam do swoistego rachunku sumienia, ponieważ uważam i jestem głęboko o tym przekonana, że praca nad sobą i własnymi słabościami daje rewelacyjne efekty, jeśli jest systematyczna i rzetelna. Bardzo pomocna może okazać się tu odpowiednio dobrana literatura. W naszej szkolnej bibliotece mamy mnóstwo książek, w których znajdziecie podobne do Waszych problemy, wiele odpowiedzi na dręczące Was pytania oraz spotkanie swoich rówieśników, którzy okażą się zaskakująco do Was podobni. Serdecznie zapraszam do biblioteki, gdzie czekam na Was codziennie, od poniedziałku do piątku już od 8.00 rano. W wolnej chwili zapraszam do lektury naszego periodyku, gdzie znajdziecie dużo ciekawych

artykułów dotyczących między tego, co ciekawego wydarzyło się w naszej szkole. Znajdziecie sprawozdanie ze szkolnych jasełek, ze spotkania z naszym przyjacielem, p. Olą Bohusz, z akcji UNICEF "Wszystkie kolory Świata" oraz z wycieczki do teatru Pinokio. W dziale Redakcja Poleca zamieściliśmy kilka porad na zbliżające się ferie. Na zakończenie życzę Wam kochani, przede wszystkim dobrego wypoczynku, pogody ducha, zdrowia i dobrego humoru.

redaktor opiekun.

Jeśli masz coś ciekawego do powiedzenia, interesujesz się czymś wyjątkowym lub po prostu chcesz zostać współpracownikiem redakcji naszej gazetki zapraszamy do biblioteki szkolnej.

Redakcja poleca

Sposobów na udany wypoczynek jest bardzo dużo, należy się tylko zastanowić co wybrać, aby czas przeznaczony na relaks był i przyjemny i pożyteczny. Przypominamy o niezwykle ważnej rzeczy. Forma wypoczynku jest istotna, ale nie ma nic ważniejszego od bezpieczeństwa. Pamiętajcie - bezpieczeństwo przede wszystkim. Spędzajcie czas pod opieką osoby dorosłej, wszystkie pomysły konsultujcie z rodzicami, nie

opuszczajcie mieszkania bez powiadomienia rodziców, no i pod żadnym pozorem nie eksperymentujcie z używkami. A w wolnej chwili sięgnijcie po ciekawą książkę. Polecamy cały cykl autorstwa K. Siesickiej i M. Musierowicz. Polecamy książki J. Chmielewskiej oraz nowości w bibliotece - książki, które napisała p. J. Krzyżanek. Miłego wypoczynku

redakcja

Stół wigilijny

Jak doskonale wiecie, tegoroczny projekt profilaktyczno wychowawczy poświęcony został promowaniu zasad dobrego wychowania, popularnie zwanych kinder sztubą. Za nami kilka imprez zaplanowanych w ramach projektu, o czym na bieżąco mogliście czytać w naszym periodyku. Pamiętajcie choćby spotkanie z pisarką, p. Joanną Krzyżanek, która pisze wspaniałe książeczki o tym, co dobrze wychowane dzieci wiedzieć powinny, czy dwa spektakle grupy teatralnej Żak. Przed nami jeszcze dwa konkursy. Pierwszy z nich, konkurs na najpiękniej

i najciekawiej przystrojony stół wigilijny, koordynatorki projektu ogłosiły tuż przed świętami. Był to konkurs dla chętnych, którzy chcieli wykazać się pomysłowością i kreatywnością oraz znajomością zasad nakrywania stołu. Wygrali uczniowie klasy I c, którzy (poza względami czysto estetycznymi) wykazali się ogromną pomysłowością. P. Ania Kmiecik, wychowawca klasy przyznała, że dzieciaki były bardzo zaangażowane i chętnie wykonywały dekoracje przeznaczone na stół wigilijny. Zwycięzcom serdecznie gratulujemy.

Wycieczka do teatru uczniów z klas III b, IV a, IV b i II b

9 stycznia w poniedziałek, byliśmy w teatrze Pinokio w Łodzi. Wraz z nami pojechali uczniowie z klas czwartych i drugich. Oglądaliśmy spektakl pt. "Czarnoksiężnik

z krainy Oz". Jest to inscenizacja bajki F. Bauma, zaliczana do klasyki światowej literatury dla dzieci. Opowiada o przygodzie małej dziewczynki, siostry o imieniu Dorotka, która wraz ze swoim czworonożnym przyjacielem Toto wędruje do Szmaragdowego Grodu, aby odwiedzić wielkiego czarnoksiężnika Oza. Po drodze Dorotka spotyka Stracha na Wróble, który również chce iść do Oza, aby poprosić go o rozum. Następnie przyłącza się do nich Blaszyński Drwal, który marzy o ludzkim, gorącym, zdolnym do kochania sercu. Ostatnim towarzyszem podróży

stał się Tchórzliwy Lew, który marzył o odwadze. Gdy nasi wędrowcy po wielu przygodach i perypetiach docierają wreszcie do Szmaragdowego Grodu i spotykają Oza, przekonują się, że nie potrzebują wcale żadnych czarów, gdyż tak naprawdę wszystko to, o

co chcieli poprosić wielkiego czarodzieja, mają w sobie. Uważamy, że przedstawienie było bardzo ciekawe. Najbardziej podobały nam się efekty specjalne oraz kostiumy. Po przedstawieniu, jedna z aktorek pokazała nam lalki, wykorzystywane w

teatrze. Ten moment nazwaliśmy lekcją kukielkową. Serdecznie polecamy ten spektakl.

**Oliwia i Julka
z klasy III b**

Echo Świetlicy.

W dniach 9-13.01 świetliczaki zmierzali się z problemem jakim jest agresja. Wspólnie próbowaliśmy znaleźć sposoby na radzenie sobie z trudnymi emocjami takimi jak: gniew, złość czy wściekłość. Bardzo przydatne okazały się książki jakie poleciła nam

p. Dorota, nasz szkolny bibliotekarz. Były to: **Słup soli Elżbiety Zubrzyckiej, Śmierzący ser Caterine De Pino oraz Smok Lubomił i tajemnice złości Wojciecha Kołyszko.** Zachęcamy do lektury bo warto.

Świetliczaki

Wszystkie kolory świata

W tym roku nasza szkoła włączyła się w akcję pt. Wszystkie kolory świata, organizowaną przez UNICEF. Akcja polega na przygotowywaniu laleczek przez uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponad gimnazjalnych. Laleczki te muszą mieć cechy odpowiadające ich kulturze np. laleczka z Afryki powinna mieć ciemny kolor skóry. Gdy każda klasa oddała już swoje lalki, zrobiono z nich galerię. Zostały one powieszony w korytarzu. Kilka dni później zorganizowano sprzedaż. Każde dziecko, każdy rodzic i nauczyciele mogli je zobaczyć, a następnie kupić. Cena jednej laleczki wynosiła 10 zł. Niektórzy uczniowie przynieśli

mnijšie misie, też wykonane przez nich. Cena jednego wynosiła 5 zł. Nie wszystkie laleczki zostały kupione podczas aukcji, ale przez następnych kilka dni nadal można było kupić ulubioną laleczkę. Dochód z aukcji zostanie przekazany na ratowanie życia dzieciom z Sierra Leone, czyli jednego z najbiedniejszych krajów na świecie. Za pozyskane pieniądze zostaną kupione szczepionki, które zapobiegą śmierci ponad 15 milionów dzieci rocznie. Projekt wspiera Ambasador Dobrej Woli UNICEF Majka Jeżowska. Nasza szkoła bardzo zaangażowała się w tę akcję. Laleczek powstało bardzo wiele i każda z nich była inna i wyjątkowa.

Kasia Konieczna VI a

Święta według Żaka

Każdego roku o tej samej porze, tj. 22 grudnia, cała nasza szkolna rodzina spotyka się w sali gimnastycznej, aby wspólnie (jak to w rodzinie) przeżywać najbardziej rodzinne i pełne miłości święta - Boże Narodzenie. Tegoroczne przedstawienie, choć nie było typowe jasełka, przeniosło nas w cudowny świat Bożonarodzeniowych tradycji. Jednym z najważniejszych wątków spektaklu przygotowanego w oparciu o program profilaktyczny *Magiczne kryształki* była rodzina i rodzinne spędzanie świąt. Mali aktorzy pokazali do czego może doprowadzić zerwanie lub poluzowanie więzi rodzinnych oraz brak rozmowy i zainteresowania ze strony najbliższych.

Dobrze zagrany spektakl został ozdobiony perfekcyjnymi występami chóru szkolnego, pod kierownictwem p. A. Suwalda. Aby tradycji stało się zadość, na zakończenie spotkania, oczom zgromadzonej publiczności ukazała się żywa szopka, którą zaprezentowały najmłodsze pociechy w naszej szkole, nasze drogie i słodkie sześcioletki. Redakcja.

NASZE LALE

Niezawodny Przyjaciel

Dnia 18 stycznia 2012 po raz kolejny gościliśmy w naszej szkole p. Aleksandrę Bohusz, która od trzech lat spotyka się z nami, aby zarazić nas swoim entuzjazmem, pogodą ducha i radością życia. Ola jest absolwentką

Uniwersytetu Łódzkiego na wydziale filozoficzno-historycznym, zna trzy języki obce, podróżuje po Europie, czynnie uprawia sport, mnóstwo czyta i pisze artykuły do czasopism, słowem żyje tak czynnie, że mogłaby swoimi działaniami wypełnić jeszcze ze dwa życia. Nie było by w tym nic aż tak nadzwyczajnego, gdyby nie to że Ola jest osobą niewidomą. Wzrok straciła kilka dni po urodzeniu. Jej podejście do własnej niepełnosprawności, sposób bycia, umiejętność nawiązywania autentycznych relacji z dziećmi sprawiają, że Ola budzi olbrzymią sympatię gdziekolwiek się pojawi. Muszę przyznać, że jej postawa budzi mój ogromny podziw i niekłamany szacunek. Mam nadzieję, że wielu z nas po spotkaniu z nią nabrało odpowiedniego dystansu i pokory wobec życia. Tym razem Ola spotkała się z uczniami wszystkich klas pierwszych. Opowiadała o sobie, o życiu osób niewidomych, o sposobie radzenia sobie z przeszkodami. Po przeprowadzonych zajęciach z uczniami, Ola podzieliła się

kilкома refleksjami na temat naszej kilkuletniej znajomości. **D.O.:** Witaj u nas po raz piąty. Nie spowszednieliśmy Ci jeszcze?**A.B.:** Absolutnie nie! Za każdym razem przyjeżdżam do Was z ogromną radością i myślę, że nie zmniejszyłaby się ona nawet, gdybym była u Was raz na miesiąc, a nie raz na rok. Przyznam, że z wielką nadzieją i tęsknotą czekałam na kolejne

zaproszenie.**D.O.:** Jak się czujesz w naszej szkole?**A.B.:** Nie chciałabym używać zbyt górnolotnych sformułowań, ale czuję się w Waszej szkole tak, jak w domu. Panuje tu wspólna, przyjazna atmosfera. Naprawdę macie w Sobie coś magnetycznego, co sprawia, że ciągle chce się do Was wracać. Byłam ze swoimi opowieściami już w wielu szkołach, ale

w żadnej nie czułam się tak dobrze i do żadnej tyle razy nie jeździłam. W moim odczuciu jesteście nie tylko Piątką na piątkę, ale na szóstkę i to z plusem! Dotyczy to zarówno Nauczycieli, jak i Uczniów.**D.O.:** Jak z perspektywy lat oceniasz postrzeganie osoby niepełnosprawnej przez naszych uczniów?**A.B.:** Nigdy nie spotkałam się w Piątkę z żadnymi negatywnymi

reakcjami na moją niepełnosprawność ze strony dzieci. Myślę, że wynika to po prostu z faktu, że są mądre i wrażliwe, ale w dużym stopniu taka postawa to na pewno także zasługa Was Nauczycieli. Jestem tu już piąty raz i ciągle obserwuję, że Uczniowie wiedzą coraz więcej na temat niepełnosprawności, potrafią pomóc i nie reagują już ze zdziwieniem na fakt, że jestem

niewidoma. Te z którymi miałam lekcje w poprzednich latach, poznają mnie i mówią Dzień dobry. Jest to naprawdę miłe. Dziś do szkolnej biblioteki przyszedł Chłopiec, który, nie pamiętając, jak mam na imię, na mój widok zawołał: O, pani niewidoma, po czym dodał: Lubię tą panią. Byłam naprawdę wzruszona. Obserwując takie reakcje, mam jeszcze

Dzień Dobry Uczniowie SP5

Dzisiaj kilka słów na temat zachowania się w miejscach publicznych. Pierwsza i naczelną zasadą jest taka, że przebywając w miejscu publicznym należy uszanować obecność innych ludzi i zachowywać się tak, aby nie być dla nich uciążliwym ani kłopotliwym. Nie należy podnosić głosu, krzyknąć ani bardzo głośno się śmiać.

Pamiętajcie, aby w miejscu publicznym korzystać z komórek tylko w bardzo konkretnej sprawie i robić to w miarę krótko. Szanujmy również odczucia estetyczne bliźnich. Nie do przyjęcia są niechlujne ubrania, tłuste włosy czy brudne paznokcie. Absolutnie nie do przyjęcia jest nieświeży zapach. Szanując innych szanujemy siebie. **D.O.**

większą ochotę do Was wracać, bo widzę, że dzieci lubią to co robię. Przecież ten Uczeń był bardzo spontaniczny, nikt nie kazał Mu tak zareagować. Naprawdę Wasze Dzieci

są kochane, a sześcioletki najchętniej wypryżulałabym wszystkie po kolei! **D.O.:** Co się zmieniło w Twoim życiu przez miniony rok? **A.B.:** Rozstałam się z niekochanym pracą telemarketera i udało mi się wrócić do biblioteki Związku Niewidomych. Niestety, moja umowa wygasła z końcem ubiegłego roku i teraz jestem na rozdrożu. **D.O.:** Czy chciałabyś

przekazać coś naszym czytelnikom? **A.B.:** Bardzo dziękuję, że jesteście, że mogłam Was spotkać na drodze mojego życia, za Waszą życzliwość, przyjaźń i że jeszcze ciągle macie ochotę mnie słuchać. Bądźcie zawsze tacy wspaniali i miejcie odwagę realizować Swoje marzenia, bo naprawdę warto, **D.O.** Dziękujemy.